

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620010155
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5620010155.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 12. októbra 2021 prejednal odvolania podané prokurátorom a obžalovaným V. W., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 2T/28/2020-137 z 30.11.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania prokurátora a obžalovaného V. W. z a m i e t a ,
pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 2T/28/2020-137 z 30.11.2020 bol obžalovaný V. W. uznaný za vinného, že:

1/ hoci mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/49/2016 z 21.11.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 30.11.2016, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 30 mesiacov, napriek tomu dňa 27.7.2017 v čase o 17.50 hodine viedol nákladné motorové vozidlo značky Renault Midlum, evidenčné číslo ML XXX CI, po ceste číslo I/XX v obci K., okres Liptovský Mikuláš, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu Liptovský Mikuláš,

2/ i napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/49/2016 zo dňa 21.11.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.11.2016, mu bol okrem iného, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 30 mesiacov, dňa 14.1.2018 v čase okolo 22.22 hodine viedol osobné motorové vozidlo značky ŠKODA OCTAVIA, ev. č. TS XXX AP po ceste číslo I/59 v meste G., a to smerom na mesto Tvrdošín, pričom pri objekte HNsP bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu, Dolný Kubín,

čím spáchal pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

Za to bol podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 36 písm. n) Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák. odsúdený na spoločný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a 4 mesiace. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 1 rok a 6 mesiacov. Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. súd zrušil výrok o vine, výrok o treste rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/28/2018 zo dňa 12.6.2018, právoplatného dňa 12.6.2018, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmienčným odkladom výkonu trestu s určením skúšobnej doby v trvaní 24 mesiacov, ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 30.11.2020 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, po vysvetlení významu rozhodnutia súdu a poučení o opravnom prostriedku prokurátor sa nevyjadril. Obžalovaný zahlásil odvolanie voči výroku o treste.

Dňa 2.12.2020 súdu prvého stupňa bolo doručené odvolanie prokurátora voči výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Dňa 26.1.2021 súdu prvého stupňa boli doručené dôvody odvolania prokurátora, v ktorých sú uvedené nasledovné argumenty:

„Stotožňujem sa s hodnotením osoby obvineného, ktoré rozviedol súd na str. č. 5 v predposlednom odseku (posledná veta) a v nasledujúcom celom odseku s výnimkou poslednej vety. Súd veľmi správne ustálil skutkový záver o tom, že obvinený inklinuje výrazne k páchaniu trestnej činnosti, v tomto prípade sa jedná dokonca o špeciálnu recidívu v prípade troch posledných odsúdení aj včítane aktuálneho. Týmto odvolaním napádam výrok o treste zákazu činnosti, ktorý považujem za neadekvátny. Pri kriminálnej minulosti obvineného nie je možné akceptovať uložený trest vo výmere 18 mesiacov, čo je takmer na dolnej hranici sadzby. Súd sám konštatoval, že obvinený sa dopustil od roku 2016 štyroch trestných činov v doprave a navyše 11 priestupkov. Predchádzajúce uložené tresty nemali teda na obvineného žiadny výchovný účinok.

Súd odôvodnil uloženie trestu dvomi skutočnosťami, a to jeho zdravotným stavom a existenciou vyživovacej povinnosti. Súd však tieto dve okolnosti, od ktorých odvodil výšku trestu zákazu činnosti, precenil. Obvinený pri páchaní trestnej činnosti si bol jednoznačne vedomý týchto dvoch okolností a tak mal na ne prihliadať ešte pred začatím páchania aktuálnej trestnej činnosti. V tomto prípade je záujem na ochrane spoločnosti pred takýmto typom páchatel'a výraznejší než ochrana, resp. prihliadanie na jeho subjektívne záujmy a potreby.

Chcem poukázať na skutočnosť, že v prípade dvoch posledných odsúdení nebol obvinenému uložený ani trest zákazu činnosti, čo je úplne neštandardné a práve v tejto okolnosti vzhľadom záver o tom, že v aktuálnom odsúdení je nutné na obvineného pôsobiť intenzívnejšie cez trest zákazu činnosti, ktorý musí byť dlhšieho trvania, bližšie k stredu trestnej sadzby. Obvinenému boli v minulosti ponúknuté viaceré možnosti preukázať jeho polepšenie. Okrem vyššie spomenutých dvoch prípadov hrozilo obvinenému v prípade posledného odsúdenia aj uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, pričom opätovne dostal alternatívnu možnosť uloženia miernejšieho peňažného trestu. Aj z týchto dôvodov je nutné, aby v súčasnosti boli zvýraznené viac represívne funkcie trestu ako výchovné alebo preventívne.

Záverom chcem poukázať na skutočnosť, že v prípade odsúdenia Okresným súdom Námestovo sp.zn. OT/49/16 zo dňa 21.11.2016 bol obvinenému uložený výrazne prísnejší trest zákazu činnosti, a to v trvaní až 2 roky a 6 mesiacov. Nie je dôvodné, aby s prihliadnutím ku kriminálnej minulosti obvineného mu bol aktuálne teda ukladaný výrazne miernejší trest.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto navrhujem, aby druhostupňový súd zrušil výrok o treste v časti uloženia trestu zákazu činnosti a obvinenému uložil tento trest vo vyššej výmere.“

Dňa 12.2.2021 súdu prvého stupňa boli doručené dôvody odvolania obžalovaného a takisto vyjadrenie obžalovaného k odvolaniu prokurátora, podané prostredníctvom obhajcu, v ktorých sú uvedené nasledovné argumenty:

„Obžalovaný sa ku skutku v plnom rozsahu doznal, svoje konanie úprimne oľutoval a napomáhal pri objasňovaní svojej trestnej činnosti.

Je nepochybné, že obžalovaný sa dopustil na úseku cestnej premávky viacerých dopravných priestupkov, avšak išlo výlučne o priestupky menšej závažnosti, o čom svedčí aj skutočnosť, že ani v jednom prípade nebol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti.

Čo sa týka doterajšieho spôsobu života obžalovaného, vzhľadom na uložený spoločný trest v súvislosti s rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp.zn. 6T/28/2018 zo dňa 12.6.2018, hľadá sa na obžalovaného, akoby odsúdený nebol.

V tejto súvislosti obžalovaný poukazuje na vyjadrenie prokurátora v rámci písomného odôvodnenia podaného odvolania, keď konštatuje, že „Chcem poukázať na skutočnosť, že v prípade dvoch posledných odsúdení nebol obvinenému uložený ani trest zákazu činnosti, čo je úplne neštandardné a práve v tejto okolnosti vzhľadom záver o tom, že v aktuálnom odsúdení je nutné na obvineného pôsobiť intenzívnejšie cez trest zákazu činnosti, ktorý musí byť dlhšieho trvania...Okrem vyššie spomenutých dvoch prípadov hrozilo obvinenému v prípade posledného odsúdenia

aj uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, pričom opätovne dostal alternatívnu možnosť uloženia miernejšieho peňažného trestu...“.

Obhajoba poukazuje na skutočnosť, že uloženie trestu zákazu činnosti zo strany súdu je možnosťou a nie povinnosťou. Nie každé porušenie zákona je automaticky spojené s uložením takéhoto trestu. Ak prokurátor takouto formou spochybňuje zákonnosť predchádzajúcich súdnych rozhodnutí, obhajoba to musí považovať skôr za jeho subjektívne ako profesionálne hodnotenie. Z obsahu súdnych rozhodnutí, ale najmä z obsahu predmetných spisov je nesporné, že súd v týchto prípadoch bral do úvahy nielen samotné porušenie zákona, ale predovšetkým všetky okolnosti prípadu, najmä spôsob, akým k trestnej činnosti došlo a pohnútku, ktorá obžalovaného ku skutku doviedla. Napríklad bolo jednoznačne preukázané, že v prípade prokurátorom namietaného posledného odsúdenia (OS Námestovo 6T/71/2019 zo dňa 19.9.2019), obžalovaný na žiadosť matky odťahoval poškodené motorové vozidlo z hlavnej cesty do servisu vzdialeného 80 m. Samozrejme, že popísaný skutkový stav nezbavoval obžalovaného trestnej zodpovednosti, ale na druhej strane súd vzal do úvahy preukázanú skutočnosť, akým spôsobom a z akého dôvodu sa obžalovaný dopustil protiprávneho konania. Obhajoba, vzhľadom na zistené okolnosti, považuje uložené odsúdenie za zákonné a primerané.

Súd za čiastkový skutok, ktorého sa obžalovaný dopustil dňa 27.7.2017, takmer po 3,5 roku od jeho spáchania, ukladal spoločný trest v súvislosti s ďalším skutkom, za ktorý bol obžalovaný právoplatne odsúdený 12.6.2018 na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 24 mesiacov. Popri uloženom treste odňatia slobody súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti vo výmere 18 mesiacov.

Obhajoba je toho názoru, že takto uložený trest nie je primeraný a plne v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona.

Obžalovaný, ako už bolo vyššie uvádzané, sa ku skutku v prípravnom konaní v plnom rozsahu doznal a pred súdom bolo prijaté jeho vyhlásenie o vine. Obžalovaný v rámci svojej výpovede v prípravnom konaní podrobne popísal, čo ho ku spáchaniu skutku viedlo a prečo po tom, ako bol požiadaný, aby odťahol vozidlo z Východnej do Kráľovej Lehoty, tejto žiadosti vyhovel a zamĺčal, že v danom čase má uložený trest zákazu činnosti. Dôvodom jeho konania bola skutočnosť, že vzhľadom na svoj vážny zdravotný stav (vážne poškodená oblička a pravidelné podrobovanie sa dialýzy) nemal možnosť riadne pracovať, nemal žiadny stály príjem, pričom mal vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom. A keď sa mu naskytla príležitosť si aspoň nejakú finančnú čiastku zarobiť, prijal ju.

Obhajoba je toho názoru, že samozrejme daná pohnútky a motív nezbavujú obžalovaného trestnej zodpovednosti, avšak je nutné na dané okolnosti prihliadať pri hodnotení závažnosti skutku v zmysle citovaných podmienok § 34 ods. 4 Trestného zákona.

V tejto súvislosti obhajoba poukazuje aj na skutočnosť, že hoci ku danému čiastkovému skutku došlo už dňa 27.7.2017, obvinenie bolo obžalovanému vznesené až takmer po dvoch rokoch od spáchania skutku, dňa 31.5.2019. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, dôvodom takejto „opozdenej“ reakcie orgánov činných v trestnom konaní, bolo aj pochybenie polície, ktorá si dôsledne neplnila svoje povinnosti.

K odsúdeniu zo strany súdu došlo v čase, keď bol už takmer pol roka ukončený výkon uloženého podmieneného trestu odňatia slobody.

V čase od spáchania čiastkového skutku zo dňa 27.7.2017 ku odsúdeniu obžalovaného dňa 30.11.2020, obžalovaný sa podrobil náročnému operačnému zákroku, pri ktorom mu bola transplantovaná poškodená oblička (31.7.2018). Po dlhšej rekonvalescencii sa obžalovaný natrvalo zamestnal a od 15.1.2019 pracuje na pozícii vodič nákladného vozidla. Ako vyplýva z predloženého pracovného posudku spoločnosti LEHOTSKÝ comp., s.r.o., obžalovaný si svoje pracovné povinnosti zodpovedne a riadne plní a s jeho prácou je zamestnávateľ spokojný. Voči jeho pracovnej morálke a osobným vlastnostiam nemá žiadne výhrady a hodnotí ho kladne.

Obžalovaný má dve vyživovacie povinnosti, ktoré, ako vyplýva z predloženého vyhlásenia matky maloletých detí, si riadne a pravidelne plní, a to vo výške 300,- € mesačne. Okrem toho si obžalovaný maloleté deti pravidelne na víkendy berie do svojej starostlivosti.

Vzhľadom na zdravotný stav obžalovaného, s prihliadnutím na súčasnú krízovú pandemickú situáciu, odborná lekárka neodporúča obžalovanému cestovať dopravnými hromadnými prostriedkami a navštevovať miesta s väčším počtom ľudí, odporúča používanie vlastného osobného motorového vozidla. Týka sa to aj prepravy na pravidelné lekárske kontroly.

Obhajoba je toho názoru, že všetky hore citované skutočnosti dávajú súdu možnosť, aby aj vzhľadom na charakter spáchanej trestnej činnosti, nebol obžalovanému uložený trest spojený so zákazom činnosti viesť motorové vozidlá. Trest zákazu činnosti by z väčšej a podstatnejšej časti

postihol najmä jeho blízke osoby - dve maloleté deti. Nakoľko obžalovaný pracuje ako kamionista, stratil by svoje zamestnanie a v dnešnej dobe by asi ťažko našiel inú prácu, ktorá by mu zabezpečila aspoň taký príjem, z ktorého by mohol výživné vo výške 300,- € mesačne aj naďalej uhrádzať. Stratou vodičského preukazu by obžalovaný stratil aj možnosť venovať sa svojim maloletým deťom a pravidelne ich navštevovať, keďže on býva na Orave a maloleté deti na Liptove, pričom jeho zdravotný stav mu nedovoľuje cestovať hromadnými dopravnými prostriedkami. Bez pravidelného finančného príjmu by asi ťažko mohol využívať pomoc formou Taxislužby.

V prípade používania hromadného dopravného prostriedku by v neposlednom rade mohlo objektívne dôjsť aj k zhoršeniu zdravotného stavu obžalovaného, ktorý sa za súčasnej situácie zaraďuje medzi „kritických“ pacientov.

S prihliadnutím na dané okolnosti, s prihliadnutím na dobu, ktorá uplynula od spáchania tohto čiastkového skutku, s prihliadnutím na trest, ktorý bol obžalovanému pôvodne uložený (iba trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom bez uloženia trestu zákazu činnosti), s prihliadnutím na spôsob spáchania skutku a jeho následky, berúc do úvahy pohnútku a motív páchatel'a, obhajoba má za to, že uloženie trestu zákazu činnosti vo výmere 18 mesiacov je neprimerane prísny, pričom samotné uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody by bolo pre obžalovaného dostatočným postihom, bez toho, aby došlo k ohrozeniu jeho blízkych.

Z uvedeného dôvodu obžalovaný navrhuje, aby Krajský súd Žilina rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/28/2020 zo dňa 30.11.2020 vo výroku o treste zrušil, rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom a odvolanie prokurátora zamietol.

Pre prípad, že by krajský súd bol toho názoru, že je nevyhnutné uložiť obžalovanému aj trest zákazu činnosti, obžalovaný alternatívne navrhuje, s prihliadnutím na všetky hore citované argumenty, aby Krajský súd Žilina rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/28/2020 zo dňa 30.11.2020 vo výroku o treste zrušil a rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá s výnimkou vedenia motorových vozidiel nad 7,5 tony.“

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátor navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť vo výroku o uloženom treste zákazu činnosti s tým, aby krajský súd sám rozhodol o uložení prísnejšieho trestu. Pokiaľ sa týka odvolania obžalovaného, navrhol toto zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. Obžalovaný požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolania prokurátora a obžalovaného boli podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolania boli podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por., obsah odvolaní spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Prokurátor a obžalovaný V. W. podali odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa len proti výroku o treste, ale odvolací súd vykonal všeobecný prieskum rozhodnutia súdu prvého stupňa o vine, ako i prieskum konania, ktoré predchádzalo odvolaniami napadnutému výroku rozsudku súdu prvého stupňa, pretože z pohľadu zákona a spravodlivosti žiadny trest nemôže obstať pri nezákonnom rozhodnutí o vine páchatel'a.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na priebeh hlavného pojednávania v konaní pred prvostupňovým súdom, na ktorom obžalovaný V. W. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. urobil vyhlásenie, že je vinný

zo skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný zároveň odpovedal kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. Súd prvého stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného V. W. prijal.

Odvolaací súd zistil, že súd prvého stupňa si vytvoril dostatočný skutkový základ k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu. Na tomto mieste krajský súd poznamenáva, že argumenty prokurátora a obžalovaného uvedené v písomných dôvodoch odvolaní neboli spôsobilé zvrátiť druh a výmeru trestu, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom súdu prvého stupňa.

Skutočnosť, že odvolatelia sa nestotožňujú s právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku v súvislosti s výrokom o treste, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Súd prvého stupňa rozviedol svoje skutkové a právne úvahy vo vzťahu k výroku o treste, ktoré si odvolací súd osvojil v plnom rozsahu a v podrobnostiach na ne aj vo svojom rozhodnutí poukazuje.

Z dôvodov odvolaní prokurátora a obžalovaného je nesporné, že prokurátor a obžalovaný primárne namietajú neprimeranosť trestu, ktorý bol uložený rozsudkom súdu prvého stupňa.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov, robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

V súvislosti s namietanou neprimeranosťou uloženého trestu odvolateľmi treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade, ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom

vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatelovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivý je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

Okresný súd správne aplikoval pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa správne aplikoval všetky hmotnoprávne ustanovenia rozhodujúce pre uloženie druhu a výmery trestu, vrátane správneho zistenia absencie príťažujúcich okolností a zistenia dvoch poľahčujúcich okolností (§ 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák.), keďže obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, a správnej aplikácie ustanovení § 38 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák. Krajský súd uzatvára, že okresným súdom uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu s určením skúšobnej doby v trvaní 24 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 1 rok a 6 mesiacov považuje odvolací súd za zákonný, primeraný a spravodlivý. Tento zákonný stav neboli odvolacie argumenty prokurátora a obžalovaného spôsobilé zvrátiť v rámci odvolacieho konania.

Krajský súd teda dospel k záveru, že stavu veci, zákonu a spravodlivosti bude zodpovedať uloženie trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel obžalovanému V. W. v trvaní 1 rok a 6 mesiacov, teda na spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Okresný súd pri ukladaní trestu dostatočne rešpektoval ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák. Z aktuálneho odpisu registra trestov bolo zrejmé, že obžalovaný má v registri 7 záznamov, pričom v niektorých prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. OT/49/2016 zo dňa 21.11.2016, právoplatným dňa 30.11.2016, ktorým mu okrem iného bol uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá v trvaní 2 roky a 6 mesiacov. Počas tohto zákazu obžalovaný spáchal aj súčasne stíhaný skutok, a to dvoma čiastkovými útokmi zo dňa 27.7.2017 a dňa 14.1.2018. Okrem toho v čase tohto zákazu obžalovaný spáchal aj rovnaký trestný čin za skutok zo dňa 10.11.2018, a aj keď je toto odsúdenie už zahladené, pri hodnotení osoby obžalovaného má význam, a to z toho pohľadu, že obžalovaný je osobou, u ktorej absentuje akýkoľvek rešpekt k autoritám a uloženým zákazom. Obžalovaného vo všeobecnosti treba vyhodnotiť ako nepoučiteľného a nedisciplinovaného vodiča, ktorý mal v evidenčnej karte vodiča v čase rozhodovania okresným súdom 11 záznamov za priestupky proti doprave. V období rokov 2016 až 2018 sa obžalovaný dopustil celkom štyroch skutkov, ktoré niesli znaky trestného činu v doprave. Osoba obžalovaného vo všeobecnosti vykazuje znaky kriminálneho narušenia, o čom bez akýchkoľvek pochybností svedčia predchádzajúce odsúdenia s povahou špeciálnej recidívy. Podľa názoru krajského súdu je potrebné na obžalovaného v tomto prípade pôsobiť trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, aby skutočne pocítil dôsledky svojho protiprávneho konania. Naposledy uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá obžalovaný nerešpektoval a opakovane viedol motorové vozidlo s vedomím uloženého zákazu. Doterajšie odsúdenia obžalovanému nezabezpečili nápravu a aj napriek týmto odsúdeniam a aj napriek uloženému zákazom sa naďalej dopúšťal ďalšej protiprávnej činnosti. Vzhľadom k vyššie uvedenému preto krajský súd má za to, že uložený trest je vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a spravodlivým potrestaním. Uložený trest zákazu činnosti je na spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pričom ani krajský súd nevzhladol existenciu mimoriadnych okolností takej kvality, ktoré by odôvodňovali neuloženie tohto trestu. Pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť obžalovaného voči jeho maloletým deťom, jeho objektívne zdravotné ťažkosti a časový rozostup od spáchania trestného činu, na tieto okolnosti okresný súd a následne aj krajský súd prihliadal pri ukladaní trestu zákazu činnosti. V prípade absencie týchto okolností týkajúcich sa osoby obžalovaného by bolo namieste uloženie prísnejšieho trestu zákazu činnosti, a to vo výmere blížiacej sa k strednej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby pri takomto druhu trestu.

Stavu veci a zákonu zodpovedá aj uloženie trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu. Obžalovanému však treba pripomenúť, že v minulosti už raz spáchal trestný čin v priebehu

skúšobnej doby a súd podmienený trest odňatia slobody nepremenil na trest nepodmienečný, ale uložil mu alternatívny peňažný trest, čím mu dal možnosť preukázať, že je schopný a ochotný viesť riadny život. Obžalovaný ponúknutú možnosť nevyužil, preto v prípade eventuálnej ďalšej protiprávnej činnosti obžalovaného v doprave už súdy nemusia byť tak zhovievavé.

Krajský súd sa taktiež stotožnil s výrokom, v ktorom okresný súd podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušil výrok o vine, výrok o treste rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/28/2018 zo dňa 12.6.2018, právoplatného dňa 12.6.2018, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom výkonu trestu s určením skúšobnej doby v trvaní 24 mesiacov, ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu aj v súdnom konaní trestnom neznamená, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktoré v okolnostiach konkrétneho prípadu súvisia s uloženými druhmi a výmerami trestov.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, a nezistil žiadne ďalšie pochybenia. Nezistil chyby, ktoré odvolaniami neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., keď vzhľadom na procesný postup obžalovaného v priebehu konania pred súdom prvého stupňa iný dôvod dovolania neprichádza do úvahy.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací, odvolania prokurátora a obžalovaného V. W. podľa § X19 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.